

Publicerad 2009-05-31 15:52 av ramsesII

Avsakand

Var det dom blå nätterna som satte skräck under månens sken
eller vad var det som hände/

I min natt sökte jag i de djupaste öknarna av sand
och vart jag än såg, lyckades den speciella auran komma fram/
Den där som jag så länge velat se/

De små sandkornen vittnade om äkthet i sin
slöja av ödmjukhet

Fann en skatt och under alla bråten av
misströstan finns gudinnan kvar

Ridandes barbacka genom min värld och omkullkastar
varenda liten detalj från Haga till Söder/

Om jag ändå bara fick, om jag ändå bara kunde, om jag ändå hade mod, skulle jag riva ner dessa murar av
förutfattade meningar/

Inatt såg jag en ängel farandes i det astrala
det gick inte att ta miste på vad denna skönhet gjort med mitt hjärta/

Min mark är inte den samma/

Detta sagoväsen som blev min bödel/

Hängandes i detta torra land lät jag maskar och
kråkor komma och äta kadavret av detta kött/

I samma stund som bit efter bit slets bort, dog delar av förnuft och känsla/

Gamar och andra rovdjur smyger kring kroppen i väntan på att få äta av stoftet.

En ängel kommer och sätter sig ned vid mina bara fötter/

Hon smeker mina fötter med sina tårar/

Jag blir fullständigt mållös

Tårar av ödmjukaste slag, tårar från en svunnen tid,
ett anlete från fjärran/

Halvrutten och nästan död, förmår mig ned på marken/

Stora delar av kroppen är ett öppet sår och huvudet hänger på sniskan/

Alla vackra saker som hon säger är som honung, vet bara inte/

Kan kroppen läka alla dessa öppna sår

Jag kan se dig i slöja, jag se dig tagen ur tusen och en natt.

Mystiken finns där, men.../

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ramsesII med Poeter.se id #27895 innehar upphovsrätten